

Увод

Већ дуже време се у нашим медијима и јавности провлачи захтев да Србија „прихвати реалност на Косову“ [\[1\]](#) [\[2\]](#) . Под том „реалношћу“ се подразумева да је Косово „независно“ [\[3\]](#) [\[4\]](#) , као и да је оно „држава“ [\[5\]](#) [\[6\]](#) . Свакако, они закључак о наводној косовској „независности“ изводе из чињенице да та покрајина није под реалном контролом органа републике Србије. Да ли је такав начин размишљања исправан? Да ли је Косово „независно“ само зато што га Србија не контролише? Да ли Србија заиста у потпуности не контролише своју јужну покрајину? Да ли је Косово уопште држава? Овај текст ће показати неоснованост тих тврдњи, показаће шта је права реалност на терену и указати шта држава Србија заиста треба да ради у складу са том реалношћу.

Да ли је Косово независно?

Што се тиче овога, морамо да видимо следеће чињенице. Да ли се може сматрати независном она територија, чије „границе“ штите војске страних земаља [\[7\]](#) , које су под страном командом? Да ли се може назвати независном она територија чије међународне интересе не заступају представници те „независне“ територије, већ представници оних земаља (на челу са САД) које су ту територију и војно заузели? Да ли се може сматрати независном територија на којој ред успостављају полицијске снаге, које нису под њеном контролом [\[8\]](#)

, и које су под командом спољашњег ауторитета? Да ли је независан онај народ чија „независност“ није последица борбе тог народа, него стране интервенције? Да ли је независан онај народ чију „независност“ морају да бране и одржавају стране трупе и страна претња војном силом? Да ли је независна она територија, чија су „државна“ знамења прекопирана знамења које је одредио спољашњи ауторитет

[\[9\]](#)

[\[10\]](#)

?

Одговор на сва ова питања је одречан. Садашње „Косово“ није ништа независније од тзв. „Краљевине Албаније“ (1939-1943.), које је било италијански протекторат. Тај

протекторат је имао своје институције [\[11\]](#), знамења и премијера, слично садашњем „Косову“. Чак је имао и своју монету, што садашње „Косово“ нема. Такође треба скренути пажњу и на претходни италијански протекторат „Албанску Републику“ (1917-1920.), као и француски протекторат „Републику Корчу“ (1916-1920.)

[\[12\]](#)

. Треба приметити да су скоро све албанске државне и псеудо-државне творевине настајале као протекторати и колоније страних сила, који су их формирале због својих стратешких интереса, док је албански народ само служио као експонент и заступник интереса тих сила. Тај образац се нажалост наставља и у 21. веку.

„Косово“ није независно (у правом смислу) како де јуре, тако ни де факто. Може се слободно рећи да је то „Косово“ (као и косовски Албанци) имало више аутономије и права у оквиру СФРЈ и СРЈ, него сада када је наводно „независно“. Уколико изузмемо потпуно безакоње које се чини над Србима и осталим неалбанцима, НАТО „ослободиоци“ су омогућили ширење сексуалног ропства и безакоња на Космету [\[13\]](#), према самим Албанцима. Они су само заменили присуство органа СФРЈ, СРЈ и Србије, органима, војском и полицијом земаља НАТО, првенствено САД. Каква је ту промена извршена? Тврдње да је таква територија и такав народ наводно „независан“ је крајње смешна. На том истом Косову своју војну базу је успоставила војска САД, близу Урошевца, познату под именом „Бондстил“

[\[14\]](#)

. По својој величини знатно превазилази сличне базе некадашње војске Југославије. Поред тога, у тој бази армија САД има свој затвор, који је по извештајима „мања верзија Гвантанамоа“

[\[15\]](#)

, а који је стекао славу као савремени концентрациони логор. Коју контролу „Косово“ има над том базом и шта се у њој ради? Да ли војска САД у њој уопште полаже рачуне „косоварима“? Да ли се „Косово“ уопште питало да ли ће база бити изграђена? Наравно да не. Могу ли косовски Албанци (као такви) да буду део војне силе САД или НАТО-а на Косову? Одговор је опет одречан. О каквој независности, или чак аутономији ми говоримо?

Енциклопедија Британика [\[16\]](#) дефинише *протекторат* као однос између две државе у којем једна врши некакву кључну контролу над другом. Степен контроле може да варира, а држава заштитник гарантује и штити безбедност друге. Такође, у модерним временима, већина протектората је успостављена уговорима и условима у којој слабија држава предаје јачој управљање свих важнијих међународних односа. Треба упоредити то виђење са почетком овог одељка, па онда закључити шта је „Косово“ заиста. Да ли је протекторат нешто што је независно и суверено? Свакако да није. Наравно, појам протектората, као што се види из дефиниције, представља неравноправни однос између држава, што би онда значило да је „Косово“ некаква држава. Ово нас води ка следећем питању.

Да ли је Косово држава?

Уколико се нека територија, чије је раздвајање од матичне државе резултат директне војне интервенције стране силе и која се одржава као одвојени ентитет захваљујући тој страни сили, себе прогласи за „државу“ уз најјачу подршку, заштиту и признање те исте силе, онда нам је јасно да ту немамо случај државе у класичном смислу те речи. То је управо косовски случај.

Поред појма независне и суверене државе, имамо и појмове других типова „држава“.

Тако постоји појам *фиктивне државе* (fictive state), тј. државе која је пуки производ маште. Свакако да „Косово“ баш и није пука фикција, иако је јасно да није независно као и да није суверено. Стога треба одредити шта је оно заиста. Тако имамо различите појмове „држава“у које спадају термини *вазалне државе* (vassal state), *банана републике* (banana republic) и *марионетске државе* (puppet state). Иако су за многе људе ови појмови синоними, ради се ипак о различитим терминима за различите ствари. Наиме, ови појмови означавају различите степене независности и суверености, па су стога погодни да одредимо где тачно спада „Косово“. Наравно, неко може да примети (са правом) да међу те одреднице може да се стави и сама држава Србија, о чему ће такође бити речи.

Уколико обратимо пажњу на већ поменути чињеницу да „Република Косово“ постоји и одржава се захваљујући сили, лобирању и ангажовању САД и њених савезника, можемо да видимо подударност са сличним псеудо-државним творевинама из 20. века и њиховим покровитељима. Класичан пример такве псеудо-државе је *Манџукуо* [\[17\]](#), који је постојао на територији кинеске Манџурије 1932-1945. Он је био резултат и изговор за јапанско војно присуство и економску експлоатацију, као и маска за отворени колонијални експанзионизам. Као што је Космет насилно одвојен од Србије интервенцијом САД, тако је и Манџурија насилно одвојена од Кине, војном интервенцијом Јапана. После извесног времена војног присуства, те области проглашавају „независност“, наравно уз помоћ силе која их је одвојила од матице.

Попут „Косова“, Манџукуо је био међународно признат, од стране знатног броја

тадашњих држава, које су (каква случајност) скоро већински биле тадашње савезнице и пријатељи Јапана. Такође је био признат од СССР-а, који га је касније укинуо војном интервенцијом. Упоредимо то са чињеницом, да већину земаља, које су признале „Косово“, чине савезници, клијенти и партнери САД. Наравно, насупрот примера Манџукоа и јапанских пријатеља, „Косово“ нису признале чак ни све чланице НАТО пакта, као ни све чланице ЕУ.

Манџукуо, за разлику од „Косова“, је имао своје оружане снаге [\[18\]](#), које су укључивале копнену војску (са оклопним снагама), авијацију и морнарицу, иако су суштинску контролу над територијом имале јапанске оружане снаге (Квантунгшка армија), које су чували границе те „државе“, слично „Косову“. Поред тога, занимљива је паралела између обе творевине по настојањима да се прикажу као „мултиетничке државе“

[\[19\]](#)

, док се у сварности врше тешки злочини и дискриминација, у случају Манџукуоа над Кинезима, а у случају „Косова“ над Србима. Такође је занимљива паралела између медицинских злочина који су се одвијали у Манџурији и на Космету. Манџукуо је био центар за медицинске експерименте злогласне јапанске „Групе 731“, чије су жртве били како кинески цивили, тако и кинески и руски ратни заробљеници. На Космету су се вршило насилно уклањање органа од српских жртава

[\[20\]](#)

[\[21\]](#)

. На крају, на чисто симболичком плану, занимљива је физичка сличност између „Косова“

[\[22\]](#)

и Манџукуоа

[\[23\]](#)

.

Наравно, упркос чињеници да је Манџукуо у сваком погледу био више „држава“ од „Косова“, ипак се наводи као школски пример типичне *марионетске државе*. Ово нам указује шта је „Косово“ заиста и зашто је толико важно САД и њеним савезницима, исто као што је Манџукуо био важан Јапану и његовим савезницима. Уколико дефинишемо марионетску државу као „ентитет коме, иако одржава сва спољна обележја независности, стварно у потпуности недостаје та независност, а који је у стварности пуки орган државе која га је створила, чији је сателит“

[\[24\]](#)

, онда можемо видети да је „Косово“ управо марионетска држава САД у Европи.

Сличан пример имамо и са савременом марионетском државом Турске - „Северним Кипром“, који настаје као последица војне интервенције Турске 1974, на Републику Кипар. После турске војне интервенције, Северни Кипар проглашава „независност“

1983,а кога је признао само његов творац, Турска, због које уопште и постоји.

Колико „Косово“ уопште није никаква стварна држава, може се видети и на занимљивом примеру косовских Албанаца, на чијим скуповима на Космету се скоро уопште не могу видети симболи те „косовске државе“ [\[25\]](#) [\[26\]](#) [\[27\]](#) , већ заставе суседне републике Албаније. Што се тиче косовских Албанаца, као етничке групе због које се и стварала та „држава“, занимљиво је колико је њима уопште стало до те своје „државе“ и „независности“, кад међу њима има јаких гласова за уједињење са суседном Албанијом. [\[28\]](#)

Дакле, „Косово“ је само амерички Манџукуо у Европи, не суверена и независна држава. Уколико гледамо поштено, следећи „пример“ који су САД пружиле у Европи, стварањем „републике Косово“, такође је и Русија подржала своје марионетске „државе“ на Кавказу – Северну Осетију и Абкхазију. Додуше, овде треба имати у виду чињеницу да су ове две области историјски и културно повезане са Русијом, чији су делови некад били. То не важи у случају САД и „Косова“. Упркос свему томе, марионетска држава *није држава*. Нешто што није држава и што није независно, не може бити признато као независна држава, нити тврдити да је такав ентитет то што јесте. То није само питање поштовања закона, него и основног разума, као и осећања за стварност, о којој се говори.

Положај и статус Србије у односу на „Косово“

Као што је већ примећено, неко може да постави питање, колико је Србија уопште независна и колико је држава, са обзиром на зависност и подложност од истих оних центара моћи (тј. САД), које стоје иза „Косова“. Ипак, поред свих проблема и потешкоћа, Србија се никако не може сматрати марионетском државом, нити чак банана републиком.

Наиме, марионетска држава и банана република су продужена рука неке силе. За разлику од марионетске државе, банана република је војно суверена и углавном нема потребу за страном војном заштитом, иако је реално потпуно под утицајем одређене силе, којој служи као сировинска база за минералне или пољопривредне производе, попут банана, па стога и назив „банана република“. Неко може приметити сличности са садашњом Србијом, али постоји знатни проблем. За марионетску државу и банана републику нема потребе да им спољна сила *поставља услове и ултиматуме*, управо јер су оне протекторати и продужеци те исте силе. Србији се и даље постављају захтеви и

ултиматуми, што значи да Србија (још увек) није банана република, нити нечија марионета. Наравно, поред тога види се да је Србија подложна (иако не сасвим) спољнем ауторитету и присили, којој је принуђена да се поклати. Ту такође треба додати и распродају економије странцима. Где је онда Србија у целој тој слици?

Србија сада, подсећа у великој мери на Србију у доба Ђурђа Бранковића, тј. на *вазалну државу*

[29\]](#)

. Та држава је била у вазалном односу према Отоманском царству, са којим баш није била у најтоплијим односима, а то царство је сузбијало територију деспотовине, ради њеног коначног сламања и покоравања. Наравно, вазална држава, иако подложна некој великој сили, није пуки део, нити нешто што је створила та сила ради својих интереса. За вазалну државу је типична унутрашња борба разних лобија, подржаваних од споља ради вршења притиска на владајуће структуре да би били што послушнији тој спољној сили. Чим постоје притисци на њу, то говори да вазална држава није потпуно зависна од некога, из чега следи да је ипак каква-таква држава. То се може приметити и код нас. Вазална држава је обично прелазни стадијум (не трајно стање) ка потпуној зависности или ка независности, зависно од унутрашње воље. Србија још увек, поред притисака, заступа своју територијалну целовитост, противно вољи великих сила према којима је у вазалном односу. Зато те стране силе активирају своје лобисте, као средство присиле унутар саме Србије. То подсећа на некадашње групе унутар српске деспотовине, које су лобирале за Турке или Угре, као и на протурске и прођеновљанске странке унутар Византије, пре њеног пада.

Да ли је Космет изгубљен?

Често у српским медијима може да се чује од разних појединаца да је „Косово изгубљено“ [\[30\]](#). Поставља се питање како је оно „изгубљено“, када се на нас још увек врши притисак поводом тог, наводно „изгубљеног“ Космета? Пошто „Косово“ није једина марионетска држава, нити територија непризната од своје матице, треба видети да ли Руси врше притисак на Грузију да призна „независност“ Јужне Осетије и Абхазије? Они то не чине. Зашто онда Запад врши притисак на Србију у нашем случају? Уколико је „Космет изгубљен“ за Србију, а пошто Србија не може војно да поврати исти, због претње НАТО војском, чему онда уопште убеђивање Србије да је нешто изгубљено уколико је то стварно тако?

Наиме, ствар је једноставна. Пре руско-грузијског рата 2008. око Јужне Осетије, Грузија већ није имала под контролом Абхазију и Јужну Осетију, што је био резултат *поруза* Грy

зије током ратова 1991-1992. за контролу над тим областима

[\[31\]](#)

. Дакле, грузијска држава није била у стању да успостави свој суверенитет над тим областима, па је била присиљена да тражи посредништво Русије, што је прекршила 2008. год. нападом на руске миротворце, тиме кршећи уговор о примирју. Пре тога Русија није признавала Јужну Осетију и Абкхазију. Грузија је била поражена од сопствених сепаратиста, без икаквог спољнег мешања и принуђена да тражи посредништво спољне силе.

Такође треба приметити да у свету постоје неке територије, попут Придњестровља, које нису признате, али које су де факто независне. Те територије не доживљавају као трагедију чињеницу да нису признате, јер су заиста независне. Придњестровље је *побе дило*

матичну државу Молдавију у грађанском рату и не постоји начин да Молдавија може самостално да поврати Придњестровље. То је зато што су сепаратисти успели да се изборе са матичном државом и да је победе сопственим напорима, без стране интервенције. Њихова независност је заиста *реалност*

, не вештачки наметнут конструкт као у случају „Косова“. Зато њима и не смета што их Молдавија и остатак света сматрају делом Молдавије. Косовске сепаратисте и њихове менторе, иритира што Србија сматра Космет својим саставним делом.

Са друге стране, косовски сепаратисти су играли безначајну улогу у рату 1999, који је био рат између СРЈ и НАТО пакта, где је војна сила СРЈ претрпела минималне губитке. Пре мешања страног фактора у ратове у бившој Југославији, српска страна је била та која је апсолутно војно доминирала и која је била државотворни фактор који је створио ту Југославију. Управо ту лежи корен притиска на Србију да заборави Космет. Србија не може заиста да контролише Косово све док је за њега заинтересована САД. Ствар је у томе што је питање да ли ће САД вечно имати војно присуство на Балкану. Без претње силе САД, „држава Косово“ не може опстати нити се самостално бранити, јер није резултат самосталних напора, попут Придњестровља. Уколико би Србија у некој будућности променила политику и обновила привреду, она би могла да поврати свој доминантни статус и да поново реинтегрише изгубљене области, које су изван контроле Србије само и искључиво због војне претње страних сила, које не морају бити силе и у будућности. Зато се подстиче фаталистички став, који заступају лобисти тих сила у Србији.

Да ли Србија нема никакву контролу над Косовом?

Шта је заиста косметска реалност?

Пише: Петар Анђелковић
субота, 19 новембар 2011 15:49

Што се тиче тврдњи да је Србија изгубила сваку контролу и суверенитет над територијом Космета, зашто се онда тражи да Србија „распусти паралелне и криминалне структуре на северу Косова“ [\[32\]](#) [\[33\]](#) ? Уколико Србија нема никакву контролу над својом јужном покрајином, како то да представници „независне државе Косова“ то траже од Србије? Већ сами ти захтеви и ултиматуми указују на то да држава Србија има, барем делимично, присуство и утицај на Космету. Све ово противречи тврдњи да Србија нема никакву контролу. Иако нема војске и полиције Србије у Космету, ипак на неким деловима те покрајине функционишу институције Србије, исте оне за које се захтева њихово укидање од стране оних, који тврде да Србија не контролише Космет. Тако да можемо видети какав спин и пропаганда се овде врши.

Зашто се од Србије тражи да уради нешто што она не може да уради, уколико је за њу Косово „изгубљен случај“? Као што то и страни извори потврђују, сепаратистичке марионетске власти на Космету немају скоро никакав утицај на север Космета, којег скоро у потпуности не контролишу [\[34\]](#) . Уколико албански сепаратисти одбијају да признају *реалност* да не контролишу север Космета, зашто би Србија морала да пристане да одустане од утицаја који реално има над деловима те територије која сматра за своју?

Ако Србија већ има своје присуство на Космету, мало бесмислено служи оправдавање да га она самоукине, под изговором да га нема. Све ово подсећа на „превожење жедних преко воде“.

Закључак

Као што се из свега може видети, Србија управо због реалности не сме никад одустати од Космета, нити признати псеудо - државу на њеној територији. Од Србије се тражи да у име „реалности“ утиче на промену реалности, која као што видимо и није тако безнадежна. Да је ситуација толико безнадежна за Србију, не би се толико трудили да нас толико упорно и гласно убеђују у то да је наша ситуација безнадежна. Управо је фаталистички осећај незнања оно што жели да се створи овде. Нас убеђују да дигнемо руке од нечега, што смо наводно изгубили. Ако смо то већ изгубили, шта им толико смета што ми тврдимо да је то и даље наше, посебно што га тренутно не можемо повратити силом ?

Треба приметити да је спољашњи притисак на Србију око Косова постао знатно мањи од

унутрашњег. То је зато што је на спољнем плану, наш положај знатно бољи него што га НАТО лобисти у Србији представљају. Највећи део света и човечанства није признао „Косово“, а оно није члан међународних институција. Због тога сада Запад ради на интернализацији косовског питања у Србији, кроз своје лобисте. Управо они који нам указују на све оне ствари које је овај текст опавргавао, као и медији који то причају, разоткрива нам који су све појединци и медији под контролом САД и НАТО-а.

Управо због свега овога држава Србија нема шта да преговара са представницима „Косова“, јер нико не прича са марионетом, већ са луткарком. Као што је преговарање између Кине и Манџукија било бесмислено, јер је Манџукија био исто што и Јапан, тако је „Косово“ исто што и САД. Америка тражи од нас да „преговарамо“ са „Косовом“ из истих разлога због којих је Јапан захтевао од Кине да призна Манџукију. Ради се о симболичком гесту понижења и покорности. Иако су преговори између Србије и косовских Албанаца преговори између Србије и САД око Косова, која се свode на америчке ултиматуме, они подмећу Албанце као параван за своју империјалну и неоколонијалну политику. Нешто што је већ виђено на Балкану.

Све договоре и гаранције које Србија направи са њима, они могу касније да прекрше, као што је пример резолуције 1244. Са друге стране, оне ће нас обавезати и имати кобне последице по односе са земљама које Србији дају подршку око Космета. Већ смо видели да ситуација није тако безнадежна као што неки покушавају да је представе, а будућност није нешто што је предодређено (што је фатализам), него нешто у чијем стварању и ми учимо. Тако и страни лобисти покушавају да нас позивањем на лажну „реалност“ натерају да одбацимо праву реалност.

[1] <http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/9/Politika/915982/SPO%3A+Prihvatiti+realnost+na+Kosovu.html>

[2] <http://www.glas-javnosti.rs/clanak/politika/glas-javnosti-09-09-2010/prihvatiti-realnost-koja-se-dogodila-na-kosovu-i-metohiji>

[3] <http://www.blic.rs/Vesti/Politika/30581/Fajnensel-tajms-Nelagodna-realnost-nezavisnog-Kosova>

Шта је заиста косметска реалност?

Пише: Петар Анђелковић

субота, 19 новембар 2011 15:49

[4] <http://rave2.wordpress.com/2011/05/24/milo-dukanovic-treba-pomoci-srbiji-da-shvati-da-je-kosovo-nezavisno-via-zokster-something/>

[5] http://www.youtube.com/watch?v=1pn_tF9nJmI

[6] <http://www.blic.rs/Vesti/Politika/237602/Arlaki-Kosovo-je-mafijaska-drzava>

[7] http://www.setimes.com/cocoon/setimes/xhtml/en_GB/features/setimes/features/2010/12/29/feature-02

[8] <http://www.eulex-kosovo.eu/en/info/whatisEulex.php>

[9] http://www.unmikonline.org/regulations/admdirect/2003/ade2003_15.pdf

[10] http://www.unmikonline.org/regulations/admdirect/2003/ADE2003_15_AnnexI.pdf

[11] http://books.google.com/books?id=P3knunC7z_oC&pg=PA167&dq=%22Shefqet+Verlaci%22+%22prime+minister%22&lr=lang_en&as_brr=3&ei=OVF7SL7YOZPgiQGOheXMCA&sig=ACfU3U0cCdDiEmWiyfUTt3Y1x70i4xdb-w#v=onepage&q=%22Shefqet%20Verlaci%22%20%22prime%20minister%22&f=false

[12] http://www.webcitation.org/query?url=http%3A%2F%2Fflagspot.net%2Fflags%2Fal_w1914.html%23kor&date=2011-01-12

[13] <http://www.guardian.co.uk/world/2004/may/07/balkans>

Шта је заиста косметска реалност?

Пише: Петар Анђелковић
субота, 19 новембар 2011 15:49

[14] <http://www.globalsecurity.org/military/facility/camp-bondsteel.htm>

[15] <http://dalje.com/en-world/smaller-version-of-guantanamo-in-kosovo/229833>

[16] <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/479675/protectorate>

[17] <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/1381991/Manchukuo>

[18] <http://orbat.com/site/history/historical/japan/manchukuo.html>

[19] Видети нпр.овај пропагандни постер из Манџуџуа: http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/88/Manchuguo_Poster.harmony_of_J%2CC_and_Mpeople.jpg

[20] <http://www.bbc.co.uk/news/world-europe-12269829>

[21] <http://www.aolnews.com/2010/12/15/report-kosovan-leader-involved-in-organ-drug-trafficking/>

[22] <http://www.ezilon.com/maps/images/europe/Kosovo-physical-map.gif>

[23] <http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/2a/Manchuria.jpg>

[24] <http://books.google.com/books?id=L7UOyPGYBkwC&pg=PA81&dq#v=onepag>

Шта је заиста косметска реалност?

Пише: Петар Анђелковић
субота, 19 новембар 2011 15:49

[e&q&f=false](#)

[25] <http://jdasovic.com/2008/02/17/kosovar-albanians-declare-independence-from-serbia/>

[26] http://atlasshrugs2000.typepad.com/atlas_shrugs/2008/02/kosovo-paving-t.html

[27] <http://www.toledoblade.com/World/2008/02/18/Bush-The-Kosovars-are-now-independent.html>

[28] <http://smarkos.blogspot.com/2010/11/kosovo-election-promises-for-union-with.html>

[29] <http://encyclopedia2.thefreedictionary.com/Vassal+state>

[30] <http://www.021.rs/Info/Srbija/Kasa-Kosovo-je-izgubljeno.html>

[31] http://www.freebase.com/view/en/south_ossetian_war

[32] <http://www.mfa-ks.net/index.php?page=3,4,918>

[33] <http://www.setimes.com/cocoon/setimes/xhtml/bs/features/setimes/features/2011/10/07/feature-02>

[34] http://www.rferl.org/content/North_Kosovo_Still_Big_Challenge_As_Pristina_Marks_Independence_Anniversary/1960646.html